

ת"פ 41734/03/11 - מדינת ישראל נגד הרצל גולן דר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 41734-03-11 מדינת ישראל נ' גולן דר

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הרצל גולן דר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ

הנאשם בעצמו

גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בעבירות של איומים, העלבת עובדת ציבור ותקיפת עובד ציבור.

עובדות האירוע פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ותמציתן כי ביום 16/12/09 בסמוך לשעה 02.00 הגיע הנאשם לחדר המיון בבית החולים "קפלן", לקבלת טיפול. הוא עלב באחות - המתלוננת בכנותו אותה בביטויים עולבים ובביטויים עולבים וכן איים עליה כמפורט בכתב האישום ואף עלב ברופא שניגש לבדוק אותו, כמפורט בכתב האישום. משביקש הרופא לבצע בו בדיקת דם, דחף הנאשם את ידו.

התביעה ציינה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם הגנה על גופו של הפרט, הגנה עליו מפני הפללת מלל מאיים והגנה על כבודם של משרתי הציבור.

התביעה הדגישה כי שומה על בתי המשפט להגן על משרתי הציבור ועל עובדי בתי חולים בפרט. תפקידם לא אחת הוא כפוי טובה ואי הגנה עליהם עלולה לפגוע באינטרס רחב.

עוד ציינה התביעה כי הנאשם לא נטל אחריות כלשהי על מעשיו.

מתחם הענישה לטעמה של התביעה נע ממאסר מותנה ושל"צ עד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ופיצוי למתלוננים.

התביעה התחשבה בעברו הנקי של הנאשם ובחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, הגם שהשיהוי רובץ לפתחו של הנאשם ועתרה להטיל על הנאשם מאסרמותנה, של"צ, קנס ופיצוי.

התביעה ציינה כי היה ותעלה טענה באשר להרשעתו של הנאשם, הרי שלטעמה יש להותיר את ההרשעה על כנה, כיוון שאין המקרה מתאים להימנות עם אלה שהם יש לבטל את ההרשעה ואף צרפה אסופת פסיקה באשר להרשעתם של בעלי מקצועות חופשיים.

בטיעוניו הכתובים לעונש ציין הנאשם כי לא ייכנס לטענות שעניינן יפה לערכאת ערעור, אך למרבה הצער עשה כן לאורך כל הטיעונים.

לדבריו, לא היה כל מקום להגשת כתב האישום נגדו והיה מקום לזכותו מטעמים של הגנה מן הצדק.

התביעה, כך טען, רדפה את הנאשם ואילו שופטים אחרים סברו כמותו כי כתב האישום הוגש שלא בצדק.

יודגש ויצוין כי עיון בכל פרוטוקולי הדיונים לרבות אלה שקדמו למותב זה אינם מעלים כל בסיס לטענה זו כלל ועיקר!.

עוד טען הנאשם כי עדי ההגנה לא יכולים היו להעיד סמוך לאחר האירועים והדבר פגע בעדויותיהם, בעוד עדי התביעה יכולים היו לעיין בהודעותיהם שבמשטרה.

יודגש גם לעניין זה כי אם נקראו עדי ההגנה להעיד זמן רב מאוד לאחר מתן העדויות, היה זה בשל אופן התנהלות הנאשם, שהביא לשיהוי ניכר מאוד בניהול ההליך כפי שעוד יפורט להלן ועל כן אין לו להלין אלא על עצמו. יתר על כן אף עדי ההגנה, באם מסרו עדויות במשטרה, יכולים היו לעיין בהן, כפי שעשו גם עדי התביעה, שאף הם נקראו להעיד בבית המשפט שנים רבות לאחר מסירת ההודעות, והכל - כאמור - בשל אופן התנהלות הנאשם.

מעבר לכל אלה ציין הנאשם כי מצבו הרפואי קשה בשל בעיות רפואיות שונות מהן הוא סובל וכן כי בשל מצבו זה ותאונת דרכים שעברה רעייתו לשעבר הוא נקלע לחובות כספיים כבדים מאוד.

הוא ציין כי בשל מצבו זה פחתו מאוד הכנסותיו בשנים האחרונות וכי אם יושת עליו סוכם נוסף לתשלום יובא עד כדי פשיטת רגל ואזי יילקח ממנו רישיון עריכת הדין.

עוד תאר הנאשם כי הוא אב לילד בן 10 הסובל אף הוא מבעיות רפואיות לא קלות המצריכות הוצאות כספיות ניכרות מדי חודש בחודשו.

האירוע נשוא כתב האישום ארע ברגע של חולשה ובעת היות הנאשם נרגש ונסער ואין מקום כי אירוע זה ישפיע עתה, בעת גזירת הדין, על כל מהלך חייו.

הנאשם צרף מסמך רפואי לפיו הוא סובל ממחלת ריאות וכן צרף מסמכים בדבר חובותיו הכספיים. לגבי ילדו של הנאשם הוגש מסמך רפואי לפיו הילד אלרגי למזונות שונים ולחומרים שונים.

יש במעשיו של הנאשם משום פגיעה בעובדי הציבור ולמעשה אף פגיעה בשלום הציבור. במיוחד אמורים הדברים משמדובר בעובדי ציבור שהם אנשי סגל רפואי. אלה אמונים על טיפול בחולים ולא אחת תפקידם הוא קשה מאוד ואף כפוי טובה. שומה על בתי המשפט להגן עליהם בעבודתם וליתן להם למלא עבודתם ללא חשש מהעלבה, איומים ואלימות.

מתחם הענישה שהציגה התביעה ראוי.

הנאשם לא בחל בנקיטת ביטויים בוטים במיוחד, עולבים ומשפילים כלפי רופא ואחות שכל "חטאם" היה כי ביקשו להגיש לו טיפול נאות ואף לא בחל בנקיטת איומים ואלימות.

התנהגותו של הנאשם היתה משולחת רסן ולא ראויה לאורך מספר שעות כפי שעלה במהלך ניהול ההליך, עד כי עלה הצורך להזעיק את המשטרה למקום.

גם בנוכחות השוטרים לא היה כדי להרגיע את הנאשם והוא המשיך לעלוב בצוות הרפואי, כפי שעלה במהלך ניהול ההליך בעדויותיהם של השוטרים שהגיעו למקום.

הנאשם לא מכיר בחומרתם של מעשיו ובהשלכות שיש להם. הוא לא למד את לקחו ולא הפנים את המשמעות של הדברים. גם מטיעונו לעונש ניכר כי כך הם פני הדברים והגם שבחצי פה הוא ציין כי מדובר ברגע קצר של התפרצות רגשות וניתן אולי ללמוד מכך על חרטה כלשהי על המעשים, הרי שעיקר טיעונו בכך שנעשה לו עוול בהעמדתו לדין על לא עוול בכפו.

אמנם שנים לא מעטות כלל ועיקר חלפו מאז ביצוע העבירות, אולם שיהוי ניכר זה רובץ לפתחו של הנאשם ולא רק בשל ניהול ההליך, שזוהי זכותו המלאה. הנאשם לא התייבב פעמים רבות לדיונים בעניינו ואף הוצאו בעניינו מספר צווי הבאה. כבדרך שבשגרה, סמוך מאוד לפני מועד הדיונים נהג הנאשם לבקש דחייתם בשל טעמים רפואיים ולעיתים נעשה הדבר אף מספר שעות טרם הדין. כך קרה שתחילת שמיעת ההוכחות היתה רק בחודש פברואר 2014. גם לאחר מכן נדחו הדיונים בלא מעט הזדמנויות מאחר שסמוך מאוד לפני התקיימם ביקש הנאשם לדחותם בשל סיבות רפואיות כאלה ואחרות שהעלו לא אחת יותר מתמיהה.

על כן וכאמור לעיל, אין לו לנאשם להלין בסוגיה זו אלא על עצמו.

יחד עם זאת, יינתן משקל מסוים לחלוף הזמן שכן בכל זאת, אכן חלף זמן רב מאוד מאז ביצוע העבירות ויש בכך כדי להשפיע על העונש בעת גזירת הדין.

כן התחשבתי במצבו הרפואי והכלכלי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות כפי שהציג אותן וכן בעברו הנקי.

אני גוזרת על הנאשם -

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים או העלבת עובד ציבור.

קנס בסכום של 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/7/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננים עדי התביעה 1 ו-2 בכתב האישום בסכום של 1,000 ₪ לכל אחד מהם. הסכום הכולל של הפיצויים 2,000 ₪ יופקד בקופת ביהמ"ש בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/8/16 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ו, 23 מאי 2016, במעמד הצדדים.